

The Complete SNOWY STORIES Collection
Copyright © Igloo Books Ltd 2023
Published under license by Fiut Publishing House
All rights reserved

Written by Stephanie Moss
Illustrated by Sylwia Filipczak
Designed by Alice Dainty

СНЕЖНИ ПРИКАЗКИ
Автор Стефани Мос
Илюстрации Силвия Филипчак
Дизайн Алис Дейнٹی
Превод Албена Раленкова
© Издателство „Фюм“, 2024
София, бул. „Искърско шосе“ 7
Търговски център „Европа“,
сграда 6, тел. 02/807 85 80

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на издателя.
Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя
е забранено. Продаването, препродаването, заемаването, наемаването
и пускането в обращение по друг начин, освен по начин,
определен от издателя и закона, е забранено.

ISBN 978-619-270-034-8
Отпечатано в Китай

Съдържание

Мечо и снегът	4
Капитан Перко отива на пикник.....	16
Топли ръкавички за Миши	26
Таралежчетата Мира и Мирко	36
Най-дългият шал на света	42
Мелба със снежинки.....	50
Къде отиде зимата?.....	56
В Снежната планина.....	62
Зайчето Вики и снежната буря	72
Летни забавления през зимата	82
Студен нос, замръзнали лапи	88

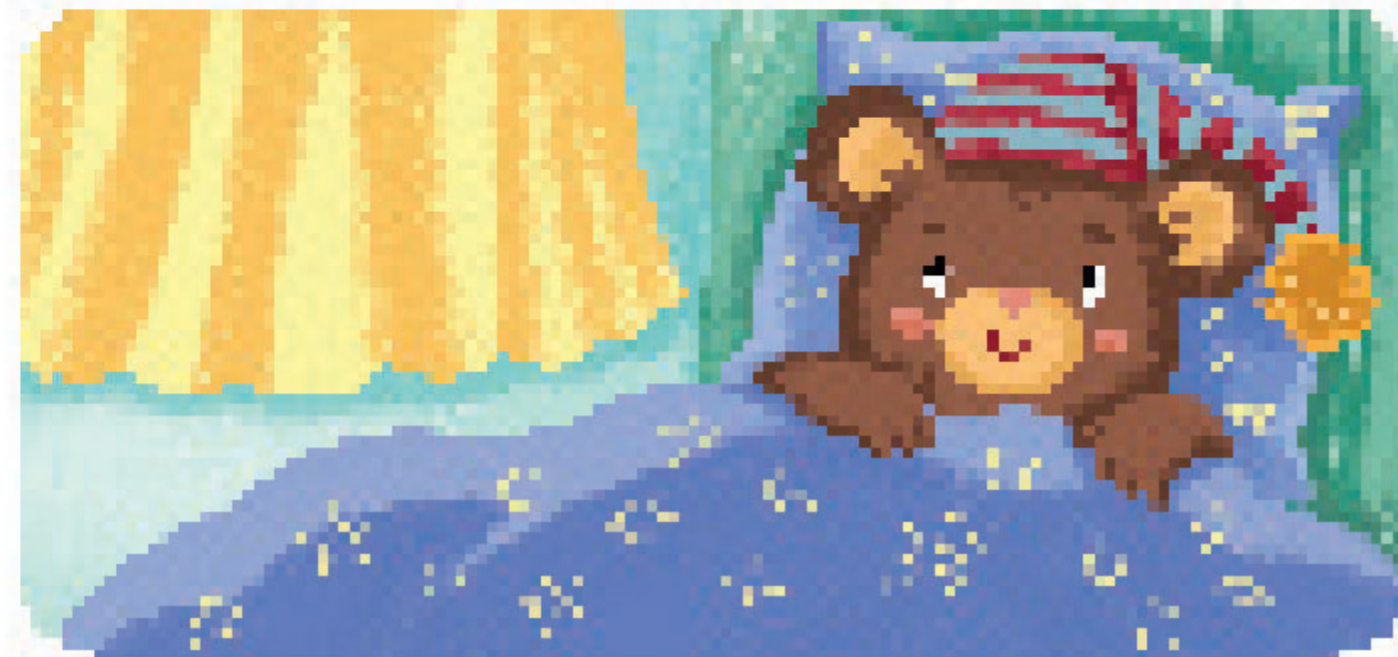

Мечо и снегът

Един ден Мечо надникнал през прозореца към сивото небе навън.
Есента била към края си и скоро щяла да настъпи зимата.
Време било за дългия му зимен сън.

- Добре, ще спя, но нямам търпение да се събудя и да видя първите
пролетни цветя - казал си Мечо.

После дръпнал плътните завеси на прозореца, сгушил се под
завивките и затворил очи. Било топло и уютно и той знаел,
че ще спи чак до пролетта. Скоро Мечо се унесъл и засънувал
как тича по пролетните поляни и бере дъхави цветя.

Капитан Перко отива на пикник

Капитан Перко Моржов много обичал да плава със своята лодка и прекарвал в морето дълги дни. Обичал да гледа ледените морски води и да слуша крясъците на чайките. Но от време на време му ставало мъчно за приятелите му на брега.

Един ден забързана чайка пуснала на палубата писмо.

– Покана за пикник! – зарадвал се капитанът, щом отворил плика.

– Най-добре да вдигам котва и да потеглям! – рекъл той и задърпал въжето на котвата. – Ай-рун! Ай-рун!

Но котвата не помръдвала. Капитанът напрегнал всички сили, задърпал, но... нищо!

– Какво става? – зачудил се той и надникнал през лега. – О, не! Котвата е заседнала. Сега как ще отида на пикник!